

Män tycka om nyttiga julklappar.
Giv honom något att bära.

Välj av vårt underbara urval av kvalitetskläder för män och Ni är säkra på att välja rätt — och namnet Stiles & Humphries är en garanti för fullständig belåstenhet.

STILES & HUMPHRIES

Winnipegs välklädda mäns ekipering.

261 Portage Ave. Intill Dingwall

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Carlton Taxi & Service Station

Logan & King Tel: 27 918

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Stockholm Hembageri och Cafe

218 Logan ave. Tel: 80 662

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Mr. och Mrs. Sven Klintberg

Birds Hill Man.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Logen Strindbergs av V. O.

festkommitté

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Pearson Bros. Ltd.

Neils Pearson Axel Pearson

716 McIntyre Bldg. Tel: 24 541

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Lars Mattson med familj

226 Union ave. Elmwood.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

John A. Oslin

1074 McMillan ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Ed. Hammarstrand

Paris Bldg.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Dr. L. E. Lovegren

Tandläkare. Main & Market.

En bättre "Skiva".

(Julprat som bör läsas sedan man ätit julmaten och siter bekvämt tillbakalutad i vilstolen smältande födan.)

J A, tro nu inte att det här gäller en vanlig skiva, sån där skiva som den mest inbitne godtemplare höjer händerna mot himmelen för, och tackar sin himmelske pappa att han inte var med på. Utan det här gäller en både bättre och nyare skiva, så ny till och med att den rent av är modern.

Sakeh var den att jag kom upp till Eatons häromdan.

Det var mycket folk på Eatons. Det brukar det förråsten vara vid jul, så det var ju icke något nytt. Men vad som var nytt var att jag träffade Elvira där. Elvira och jag hade varit förlovade en gång i världen och nu bo vi ihop. Ja, naturligtvis som riktigt gifta människor, med certifikat och licens och prästens välsignelse och allt, som skäl till för att göra det hela lagligt. Hade Ni trott någonting annat, så känner Ni minsann inte Elvira. Hon vet var skåpet skall stå. Och därmed jämt.

När Elvira fick se mig gav hon emellertid upp ett bättre indiantjut som rent av skulle kunnat för må Yngve Moses Wilhelmson att ge upp de 37,859 milen på hästryggen, som han tillryggalade medan han var här i Canada. Men nu var Yngve till all lycka inte i Canada den här julen, och trots att jorden rullade sitt klot, så hoppas jag att han sitter kvar i sadeln, medan Pegasen ystert stampar vidare, som det värsta lokomotiv.

Men det var ju Elvira, vi skulle tala om. Jo hon hade varit uppe på sjunde "floret" och där hade dom en apparat som gjorde det möjligt för även mindre bemedlade personer att få tala in sin egen gramfonskiva. Höra sej själva prata och tycka att man sjunger nästan lika bra som Al Jolson. Och som Elvira alltid påstått att jag sjunger så bra och hon pratar så härligt, var det ju icke att undra på om vi efter ett par och tjugominuter lyckats praktisera oss upp till sjunde "floret", där både apparaten och den nya och bättre skivan fanns tillgänglig att beskåda och prata in.

Och Ni skulle bara sett så vi pratade. Det var nästan så munnen höll på att gå ur led. Sedan vi pratat satte vi oss förstulet i en soffa och väntade som tvenne nyförälskade för sed lava. Väntans tid blev emellertid denna gång icke så lång. Ty snart nog hörde vi från ett annat instrument som hette gramfonen ett litet surrande, varpå Elviras domkyrkoklockrens sopran kom fram ur rymden, och lätt kåserade om ett och annat, och som hon var fruntimmer, mest om annat, önskade tjocka slakten och alla andra en god jul och både det ena och fortfarande också det andra, ty som sagt var, när man i alla fall skall önska de sina god jul, kostar det ju inte att önska dem litet extra. Det låter bättre, brukar Elvira säga, och naturligtvis har Elvira Elvira har vira har alltid rätt. Det kommo vi över ens om redan från början—

CALLE PETERSSON SJÄLV.

Sedan vi så fördrivit en angenäm stund med att lysna på oss själva, det vill säga jag på Elvira och hon på sig själv, fick jag såsom varande mannen (sätt för all del litet m enälla sättarna) betala och gå.

Jag kom hem sent på kvällen, tog beskedligt av mig skorna i förstun, gick och lade mig, sedan jag förgäves sneglat efter kaffepannan och konjakkhalvan, som jag kvällen före trodde mig mycket listigt hava gömt bakom min ena toffel och Elviras sommarhatt. Jag lade mig på mitt läger att sova, och snart drog jag mina lugna och melodiska ankarstoeckar med jämna mellanrum.

Och så började jag drömma. Naturligtvis om skivan.

Jag tyckte jag stod på Svenska Förbundets årsmöte och midsommarfest och hörde svenskarna tala. Det vill säga, dom voro inte där själva. Dom hade inte tid. Men dom hade pratat in gramfonskivor. Och dem spelade man för svenska folket, som i stum andakt lyssnade till det hela. Och trots att man inte sjöng. Hör Oss Svea, så hade man i alla fall hattarna av. Ja, Charley Erickson hade till och med, som den nationalskald han blivit tagit av sig peruken.

Den förste intalaren var Frank Pearson från Lac du Bonnet. Han talade om för alla att det egentligen var bra orättvist mot svenska pressen i Canada att folk ej betalade upp sina prenumerationsavgifter för S.C.T. tio år i förväg samt slutade med ett längre lovtal över den nuvarande redaktionens eminenta förmåga att göra alla människor till lags. Sedan kom gamle vännen Herman Petter Albert Hermanson och tackade Frank för vad han sagt och föreslog att nu var tiden inne för Svenska Förbundets uppgärde i Vs. sorden och erbjöd sig själv att koka kaffe på Norden tillsammans med Axel Carlsson under ett helt år. Skräddare Nilson talade om Godtemplarrörelsens snabba ut-

veckling till en "makt i staten" och ville att Arthur Anderson skulle bli ordförande i Centralkommittén. Generalkonsul Carlholm, som speciellt lämnat en annan "skiva" i Montreal, talade om att riksdagsman Vinnerström fortfarande inte skulle komma att bli generalkonsul i Canada, utan föreslog i stället kringresande journalisten Landelius, som tyckte om att resa, vilket generalkonsuln inte gjorde. Ordet överlämnades därefter till borgmästare Wreede i Wadena som tackade för alla de lyckönskningar han fått mottaga med ahledning av sitt val och ville att nästa midsommarfest han fått mottaga med ahledning av sitt val och ville att nästa midsommarfest skulle förläggas till Peace River. Professor Lager talade om trädgårdsodling som speciell bibring för omedelade svenska studenter och lovade att hjälpa nästa lagkarl som kom till Canada, medan championddlaren Freidenfelt i Saskatoon hoppades att Saxon skulle komma hit och lära folket bh vegetarieran.

Olof Hanson i Prince Rupert och annorstädes i B. C. tyckte att tiden nu var inne för flera ministerbefattningar för svenskarna och vill bli lika så fin karl som Rolf Wallgren Brun, medan Maj Stålhandske i Vancouver, som nu är gift, talade om hönsavelns inflytande på aktenkapsfrekvensen.

Chas. A. Johnson från Water Glen hade också sänt sin röst och tyckte att tiden nu var inne för bättre förstälse mellan C. P. R. och Svenska Amerikalinen, medan pastor Samuelson i Calgary talade om att nästa år skall han bilda en stor svensk förening i sin stad. Konsul Skarin i Edmonton var också med i raden av lysande personligheter och instämde i vad Samuelson sagt. Nästa röst på skivan kom från Dubuc där talan fördes av Oscar Freed som lovade att nästa år sätta fart på biblioteks- och svensketsarbetet i Round Lake-distriktet.

Andrew Anderson i Alaska hade också skickat sin skiva, men vad han sa kunde jag inte höra, ty det skorrade bara i mikrofonen.

Mitt i det hela kom Hjalmar Erickson och John Pettersson från Kenora, som voro personligen närvarande, och ville tala med mig, så jag misstade en del av underhållningen. Mann är jag kom tillbaga, frågade jag vad folk sagt, fick reda på en del och lyssnade vetgirigt. Men som jag inte fick reda på vad Axel Carlsson haft på hjärtat frågade jag naturligtvis härom, men fick det ganska förbluffande svaret att han inte sänt sin skiva. Han ville behålla den själv och njuta av sin egen röst.

Ja, se'n väknade jag förstas och gnuggade mig yrvaken i ögonen, tittade upp och fann konjakkflaskan mellan min gamla sommarrock och äldsta pojken diflaska.

Vi ha nämligen bara en pojke.

Calle Pettersson.

SHEARS WINNIPEG BREWERY LTD.

EN GOD JUL
och
ETT GOTT NYTT AR
tillönskas våra kunder och vänner
J.J.H. McLEAN & CO LTD.
The West's Oldest Music House
329 PORTAGE AVENUE

EN GOD JUL
och
ETT GOTT NYTT AR
tillönskas våra kunder och vänner
WINNIPEG PIANO CO
333 PORTAGE AVE.

Ask for Pelissier's
"COUNTRY CLUB"
PHONE 41-111
BREWERY AT OSBORNE & MULVEY

Piggly Wiggly
Better foods for Less

Tillönskar alla vänner och kunder
EN GOD JUL